

[Jørgen Jensen.]

krav. Det er, for at man skal have tid til at sætte sig ind i alle de problemer, der er af økonomisk og anden karakter. I løbet af nogle få timer skal man så her i folketinget sætte sig ind i det stof, de andre har været måneder om at bearbejde. Regeringen siger: ja men det behøver man ikke, for vi tager blot det, som de andre er blevet enige om. Den går bare ikke, for med dette lovindgreb tager folketinget ansvar for overenskomsterne. Jeg skal da også understrege, at man ikke alene tager ansvar for selve lovindgrebet, men at man jo også er begyndt at fortolke, hvad der står i mæglingforslaget, fortolke på en sådan måde, at arbejdsretten fremover vil henvise til, hvad der er sagt her i folketinget, bruge det som argument, når man skal dømme arbejdere. Hvis man skulle være i tvivl, kan jeg bare henvise til svaret på spørgsmål 50, hvor der står, at således vil også besvarelser af den i udvalgets spørgsmål omhandlede karakter kunne være et fortolkningsbidrag for de arbejdsretlige instanser. Det er det, der sker, og derfor er det nødvendigt, at folketinget også erkender sit ansvar for at gå ind i tingene på denne måde.

Hvad har vi så opnået igennem de mange timers debat? Ja, regeringen siger, der ikke er flyttet et komma, men der er alligevel opnået noget. Der er opnået dette, at de konservative for at være med i dette forslag har fået garanti mod lønglidning. Det er sagt udtrykkeligt, at der er 0,0 både til lønglidning og også til det bevægelige lønsystem. Ganske vist har man sagt, som det allerede er fremhævet, at produktivitetstigninger måske kan give lidt, men der er 0,0 til lønforhøjelser.

Jeg vil også understrege, at hr. Ninn-Hansen åbenbart har fået mere. Han har også opfanget et tilsagn om, at man vil gribe ind over for søfolk og bryggeriarbejdere, hvis de rejser krav. Ja men var det da så livsvigtigt, hvis bryggerierne stoppede? Jeg synes, vi havde en diskussion i går, hvor man sagde noget andet. Alligevel er der her lagt en linje, og der er givet tilsagn, selv om man har været klog nok til ikke at sætte det ned på papir, således at arbejderklassen kunne se, hvad der reelt var sket.

Hr. Auken siger, at kommunisterne og andre spekulerer i den altomfattende og ødelæggende konflikt. Men det er ikke kommunisterne, der har styret overenskomstforhandlingerne frem til den nuværende situation. Socialdemokratiet har sammen med forligspartierne tilsidesat den

frie forhandlingsret. De gjorde det allerede i september 1975. De forstærkede det i august 1976, hvor man direkte lagde en ramme for forhandlingerne. De har brugt forligsmandsinstitutionen, og de har også brugt arbejdsministeren til at påtvinge arbejdsmarkedet det forligsgrundlag, som blev til en mæglingsskitse. De har også gentagne gange givet tilsagn til arbejdsgiverne om, at de blot skulle nægte at forhandle, for folketinget skulle nok i den sidste ende sikre, at den grænse, man havde lagt i augustforliget, blev gennemført.

Det er dem, der har gjort dette, der har ansvaret for, at man kom frem til den situation.

Også i 1975 sagde man: disse strejker er varslet så altomfattende, at de vil ødelægge samfundet. Ja men hvem er det egentlig, der har fremsendt disse strejkevarsler? Er det kommunisterne? All right, vi har støttet det, men det er nu ikke kommunisterne, der har flertal i LO eller i de fleste forbund. Det er LO, det er de forbundsledelser, som kom herind i folketinget i forgårs og sagde, man skulle gribe ind. Det er også dem, som har varslet strejke på elværkerne og andre steder. Derfor er det helt uhyrligt, at hr. Auken nu kan sige, at det skulle være kommunisterne, der har ansvaret for det. De, der har ansvar for disse strejker, det er hr. Auken, det er socialdemokratiet, det er LOs top.

Den regering og de partier, som taler så meget om frihed og om demokrati, som gentagne gange siger, at betingelsen for, at vi kan opfatte et land som demokratisk, er, at arbejderne har strejkeret, disse partier og den regering truede i december måned med at gøre aktioner på arbejdspladserne til noget kriminelt, som man skulle kunne behandle i retten. Da det ikke lykkedes, gennemførte man loven om stop for lønninger, og dermed fik man det, man ville. Nu griber man direkte ind. Jeg skal blot henvise til den diskussion, vi havde i går, hvor hr. Ninn-Hansen jo sagde, at hermed begraver vi strejkeretten. Nu er det ikke sikkert, man får held til at begrave strejkeretten, men det er rigtigt, at man i hvert fald har åbnet op for graven, hvor den skal puttes ned. Så er det op til andre at forhindre, at det virkelig lykkes. Det er sandheden om dem, som ønsker at forsvare retten til at aktionere.

Gevinsten for de lavestlønnede var hr. Auken meget inde på, de 29 kr., som nu skulle være en garanteret løn. Der har været talt meget om modregning, og jeg skal ikke gen-